

SPOLEČENSTVÍ SE ZEMŘELÝMI

Když se někde sejde farní obec v kostele nebo na hřbitově ke vzpomínce na své zemřelé, ukazuje tím, že na své zemřelé nezapomněla, že je ze své mysli neodepsala. Má to svou důležitost a dosah i pro život živých v obci. My sice věnujeme vzpomínku zemřelým při každé nedělní bohoslužbě v kostele, ale dnes jsou naši zemřelí hlavním předmětem našeho vzpomínání. Na jejich hrobech si můžeme dobře uvědomit, co je v životě trvalé, co přežije smrt, a co je chvilkové, jen

pomíjivé. Zde už není důležité, co zemřelý kdy byl, ale jaký byl.

Různé tituly a hodnosti se mohou dostat ještě na úmrtní oznámení, mohou je pozůstalí dát vysekat i na hřbitovní náhrobky, ale zde už to působí až dojemně bezmocně. Nazí na svět přicházíme a nazí ze světa odcházíme. To, čím se obklopíme během života, to smrt nepřezije. Tituly, majetek, původ z lepších rodin, to vše už nic neznamena. Ne nadarmo jsou zemřelí při zádušních bohoslužbách jmenováni už jen křestním jménem jako: Tvůj služebník Karel, tvá služebnice Pavlína.

Když smrt odvála plevy, zůstává zrno, jádro, zůstává to, jakým člověk byl, co vykonal, jakou byl osobností. Ta osobnost zůstává dál a působí dál mezi lidmi, kteří zemřelého znali. Ba někdy začne dílo zemřelých působit po jejich smrti víc, než oni zmožli za svého života. Zatímco oni se vracejí do Zdroje života; tam, odkud přišli na svět; zde na zemi zůstává jejich láska k lidem, které měli rádi. A ti žijí to pocítují a vnímají. Nejednou jsem slyšel: „Můj muž je se mnou. Já se vůbec necítím sama, já vnímám jeho blízkost každou chvíli.“

Zůstává zde i dílo, co kdo za živa vykonal pro jiné. Rodina bydlí v domě, který zemřelý otec postavil, opravil či zařídil. Proto naše hřbitovy nejsou smetištěm, kam se odhazují nepotřebné věci. Naši mrtví nejsou pro nás věci, jsou dál našimi lidmi. Tak mají ti zemřelí, kteří leží na našem hřbitově, dál vliv na náš život doma i v obci živých. Učí nás, v čem je trvalá hodnota, co přežije i smrt. Učí nás, že láska je elixírem nesmrtelnosti. Učí nás, že děláme-li něco jen a jen pro sebe, rozpadne se to jako domeček z karet, ale to, co děláme pro druhé, to naši smrt přežije. A tak můžeme své zemřelé dál počítat mezi své přátele, mezi své učitele, mezi ty, co žijí s námi. Můžeme se od nich dál učit. Je to dobré dílo, když se udržuje v pořádku svaté pole hřbitovny. Je to dobře, že dnes je náš hřbitov největší zahradou v obci, kde je nejvíce květin, že je dnes chrámem, v němž svítí nejvíce svíček. Neboť na nás všechny, na mrtvé i živé, platí: My víme, že jsme už přešli ze smrti do života, protože se máme mezi sebou rádi. Jen ten zůstává ve smrti, kdo nemá nikoho rád. A v tom je vrchol Boží lásky k nám, že můžeme beze strachu očekávat den své smrti, vždyť kde je láska, tam strach nemá místo.

Naše zemřelé maminky, naši tátové, naše babičky, ti nás měli rádi. Ti nás mají rádi. Ti žijí svou láskou i dnes. Pamatujme: Mezi zemřelými máme své dobré přátele. Přátele, kteří nám mohou pomáhat s naším životem.

J.G.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Příprava na biřmování - P. Stanislav

pondělí od 18:30 - na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí od 19:00 - u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 10:00 do 12:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby a oběd)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Čtvrteční modlitební večery

čtvrtek od 19:15 - velký sál na faře

Modlitba sv. Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 23.11. od 19:15 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 25.11. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka byla zahájena 15.9.

Katechumenát dospělých - individuální

přípravu vedou P. Jerzy a P. Stanislav

<i>farář:</i>	P. Jerzy Gapski : tel: 724 324 555 / 257 317 652 / gapski@centrum.cz
<i>výpomocný duchovní:</i>	P. Stanislav Příbyl : tel. 605 830 201 / 257 317 652 / standa.pribyl@volny.cz rektor kostela sv. Gabriela
<i>výpomocný duchovní:</i>	P. Jan Gerndt: 739 484 835 / jan.gerndt@centrum.cz rektor kostela sv. Jana Nepomuckého (V. Chuchle), rektor kostela P. Marie (M.Chuchle)

<i>Sponzorské dary:</i>	Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárcе, které vám přidělí farář.
<i>Farní www stránky:</i>	Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz
<i>Farní Zpravodaj:</i>	Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.
<i>Farní knihovna:</i>	Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

PRO PŘÍPRAVU OBLÍBENÉ NEDĚLNÍ AKCE "FARNÍ KAFE" HLEDÁME DOBROVOLNÍKY, KTERÍ NAVAŘÍ KAFE, ČAJ A NAARANŽUJÍ ZAKOUPENÉ SUROVINY, A PO SKONČENÍ UMYJÍ NÁDOBÍ A UKLIDÍ V SÁLE. JINÝMI SLOVY - BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ PŘIPOMÍNÁME, ŽE KAFE NENÍ PLACENO ZE SBÍREK, TAKŽE VÁŠ DROBNÝ PŘÍSPĚVEK VDĚČNĚ UVÍTÁME!

MIKULÁŠSKÁ 2014

Zveme vás v předvečer svátku sv. Mikuláše v Pá 5.12. v 18:00 na faru. Na programu bude loutkové představení Sůl nad zlato v podání divadla Rybka a mikulášská nadílka. Představení bude trvat asi půl hodiny a je určeno pro malé diváky od 3 let (dobrovolný příspěvek cca 50Kč). Můžete pozvat kamarády, babičky, dědečky. V sakristii kostela se prosím zájemci o mikulášský balíček zapisujte do archu (doporučená cena 50Kč). Těšíme se na vás!

Lisých

odkaz na divadelko : www.divadlorybka.cz

HUDBA V LISTOPADU

Na Slavnost Ježíše Krista Krále dne 23.11.2014 zazní při večerní mši sv.v 18.hod. Mše B dur od France Schuberta v provedení Emauzského sboru a orchestru.

Dirigent: Tomáš Čechal, varhany: Václav Vála

VÝSLEDKY SČÍTÁNÍ O VÍKENDU 11.-12.10.2014

Při nedělních bohoslužbách bylo rozdáno 557 sčítacích lístků, 29 se jich nevrátilo. Sv. Gabriel má vlastní "rajón", takže do výsledků není započítán. Výsledky z odevzdaných 528 lístků jsou: 310 žen (118 výdělečně činných) a 218 mužů (117 výdělečně činných), průměrný věk 43,5 roku. "Nejmladší" je kategorie nevydělávajících mužů - 33,5 roku. Ale statistiky jsou ošidné, nejstarší farnice má 104 let, nejmladší farník 7 dní. V příštím čísle otiskneme graf podle četnosti věku.

FARNÍ ODPOLEDNE

se uskuteční v sobotu 23. 11. 2011 od 15 hod. ve všech prostorách fary. Můžeme se těšit na setkání s farníky známými i méně známými, na tradiční tombolu, koutek deskových her i dětský koutek a k tomu všemu bude jako vždy i něco dobrého na zub (budeme moc rádi, když alespoň někteří z farníků přinesou ke společnému občerstvení také něco z vlastních kuchyní). Všichni jsou srdečně zváni! Uvítáme také od případných dárců drobné předměty použitelné jako ceny do tomboly (možno přinášet do sakristie). Pro-

síme i o několik pomocníků do kuchyňky (ti se mohou přihlásit v sakristii).

FN

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Vážení rodiče, milé děti, na základě několika podnětů jsme se rozhodli navázat na loňské ministrantské schůzky. Rádi bychom pozvali všechny děti a dospívající, kteří by o takováto setkání měli zájem. Bude připraven program s hrami s náboženskou tematikou, nahlédneme do kostela a ukážeme si, jak se správně chovat u oltáře i mimo něj. Bude-li hezké počasí, podíváme se i do našeho hlavního města na kostely a památky, které jsou nedílnou součástí naší křesťanské historie. Setkání budou probíhat 1x měsíčně v neděli, a to v datech 23.11. a 14.12. vždy od 15:30 cca do 17:00 – 17:30. V případě jakýchkoliv dotazů se neváhejte na mě obrátit prostřednictvím e-mailu (martin.kos@hotmail.com) nebo mi zanechte vzkaz v sakristii v našem kostele. *Martin Kos*

POZVÁNKA PRO MANŽELE A RODIČE

Po měsíci opět nabízíme manželům všeho věku možnost setkání při modlitbě, shlédnutí dokumentárního filmu s duchovní tematikou a dle zájmu následné sdílení. Na listopadovém setkání nás čeká film o bratru Rogerovi, zakladateli komunity Taizé. Tentokrát se sejdeme ve středu 26. 11. 2014 v 19.30 ve farním sále. Na setkání se těší *Tomkovi, Suchlovi, Lisých*

CHARITA VE FARNOSTI – VÝZVA!

Vážení farníci, v naší farnosti nemáme dostatek finančních prostředků ani lidských zdrojů, abychom mohli zajistit plnohodnotnou farní charitu, která by byla otevřena i potřebám mimo farnost. To ale neznamená, že nemůžeme dělat nic. Možná jsou mezi námi lidé (jednotlivci nebo rodiny), kteří potřebují finanční podporu nebo jinou pomoc, ale my o nich nevíme. Pokud znáte někoho takového, dejte nám to prosím, vědět. A třeba jsou mezi námi i tací, kteří by rádi pomáhali (osobní pomocí, odbornou radou, věcnou či finanční podporou) a rozdávali tak radost kolem sebe.

Jestli někoho tato výzva osloví, obraťte se prosím na farní radu, jmenovitě na Petra Chvátala (724 049 033, email: pdchvatal@seznam.cz) nebo Helenu Svobodovou (724 500 152, email: helusa.svobodova@seznam.cz).

K ZAMYŠLENÍ

„Chcete-li vytvářet rodinu – společenství lásky, musíte přijmout kříž, který sestává z přijetí všech bolestí, problémů a těžkostí a z přijetí druhého takového jaký je. Je třeba rozvíjet schopnost vidět v sobě navzájem to krásné, všimát si navzájem svých darů, radovat se a těšit se z nich.“ (C.H.Doherty)

POMOC-VĎĚK-USPOKOJENÍ

Před měsícem a něco jsem začala díky paní Durdisové (ještě jednou děkuji) docházet každý pátek na Palatu (zařízení pro seniory a zrakově postižené). Když jsem šla k první paní a viděla nesamostatnou, nedokázající se o sebe postarat osobu, nevěděla jsem, jestli budu schopná tam chodit a pomáhat. Ale ano, dokážu. A proč? Za to, že jsem pomohla babičce na vozík a dovezla do místnosti, kde se koná mše, nebo další, kterou jsem doprovodila o hůlčce, protože téměř nevidí, jsem slyšela, a to několikrát „děkuji“. Nebylo to obyčejné „děkuji“ a nebylo to JEN „děkuji“. Bylo to upřímné, opravdové a vděčné. Za tak malou pomoc, která mi nic neudělala, jsem vlastně i „vydělála“. Cítila jsem naplnění a pocit užitku. A tak bych vlastně ten nadpis ještě o jedno slovo prodloužila – DAR. Já jim daruji kousek svého času a oni mně darují spokojenost. Takže se vzájemně obdarujeme. Není nad nefyzické dary! Když jsem přemýšlela nad tím, proč mi tolik děkují, tak asi z pocitu, že pro dnešní společnost jsou ničím, dokonce možná i že překáží, a tak si váží, byť takové malé, pomoci. Zkrátka pomoc seniorům je rozhodně obdivuhodná, záslužná, ale také smysluplná práce. Oni vám to totiž několikrát vrátí, a v nesmírně nádherné podobě!

JE

UMUČENÍ SV. VAVŘINCE

V úterý 21. října se v našem kostele po večerní mši svaté konalo představení „Umučení sv. Vavřince“ v provedení Hvarského lidového divadla z Chorvatska. Toto představení sehráli herci zmíněného divadla již dvěstěkrát a nyní jsme měli možnost ho shlédnout také v Praze. Hra byla sepsána neznámým autorem v 15. století, ale badatelé soudí, že vychází z tradic ještě zhruba o dvě stě let starších.

Představení, které trvalo zhruba hodinu, přilákalo asi dvě desítky diváků. Nevím, kolik z nich bylo schopno rozumět chorvatsky, a proto jsem jistě nejen já uvítal, že diváci obdrželi před začátkem představení informační letáček, kde byl v češtině shrnutý děj celé hry. Díky tomu nebyla jazyková bariéra překážkou tomu, aby se každý mohl nechat vtáhnout do příběhu odehrávajícího se v dobách římské říše před oficiálním přijetím křesťanství. Některé scény patřily ke skutečně nezapomenutelným v dobrém slova smyslu, např. okamžik, kdy se světcí zjeví Dábel, aby se jej pokusil svést na scestí, či velmi realistické scény bičování svatého mučedníka. Troufám si říci, že nejen mně, ale i všem divákům se představení líbilo, neboť po skončení hry herce odměnili bouřlivým potleskem, mnozí dokonce vestoje.

Martin Liška

KOALICE PRO SMÍCHOVSKOU RADNICI

V pátek 17. října byla uzavřena povolební koalice mezi KDU, SZ, ČSSD a TOP v Praze 5. Přes dost náročná jednání je budoucnost takto široké koalice vždy trochu nejistá, ale snad bude tento výsledek nesnadné povolební situace pro občany Prahy 5 pozitivní.

Ke spojení s TOP se ozvala řada skeptických hlasů. Stejně tak zazněly námitky proti koalici s hnutím ANO. Při debatě s farníky v neděli ráno po volbách převládal názor vyjednávat především s TOP. Tento názor jsem vzal velmi vážně a to nejenom proto, že jsem jej sdílel. Jsou totiž minimálně 2 důvody, pro které je následně vyjednaná koalice nadějí. Koalice nemá žádnou vazbu na bývalé jančíkovské politiky. Stalo se to díky pevné vůli KDU nevyjednávat s ODS, kterou převzala i SZ. Skupina KDU a Strana zelených (a 1 pirát) a ČSSD má 15 zastupitelů. TOP má 10 zastupitelů. Při jednotném postupu má 1. skupina vždy v hlasování většinu.

Při vyjednávání jsme trvali na funkci místostarosty pro školství. Školství je pro KDU programová priorita. Ve školství je také přítomen silný průnik se sociální a rodinnou oblastí. Podle koaliční dohody se místostarostou pro školství stane náš farník Vít Šolle. Další velikou nadějí je předsednictví v mediální komisi, která bude zároveň redakční radou městského časopisu. Zde se otevírá šance na větší otevření radnice veřejnosti. Tuto komisi povede Jakub Suchel, člen naší farní rady. Další priority KDU, kterými jsou životní prostředí a sociální problematika, budou ovlivňovány předsedou výboru pro životní prostředí Josefem Cuhrou a místopředsedou komise sociální Jakubem Suchelem.

Nyní nastalo období přípravy koaličního programu a vytváření týmů do komisí a výborů. Jejich počty nejsou dosud definitivně stanoveny. Je společným názorem všech koaličních stran, že komise a výbory budou otevřeny pro občany, kteří jsou odborníky na danou problematiku. Namátkou připomenou třeba komisi stavební, právní, kulturní, zdravotní, pro bydlení atd. Pro zájemce, kteří se v oborech, pro které jsou komise zřizovány, orientují, se jistě místo najde. Využijme toho tedy. Děkuji všem, kteří KDU a nezávislé podpořili a volili. *Josef Cuhra*

PASTÝŘSKÝ LIST BISKUPŮ 26.10.2014

Draží bratři a sestry,

celý svět je zneklidněn událostmi na Blízkém východě, v mnoha zemích Afriky (především v Nigérii, Středoafričské republice a Jižním Súdánu) i na Ukrajině. Na těchto místech trpí lidé ve válkách rozpoutaných mocnými či netolerantními lidmi. Dnes je na celém světě pronásledováno až 200 milionů křesťanů a více než 100 tisíc z nich je každoročně umučeno nebo zabito. Dnešní pronásledování má více obětí než pronásledování v dobách prvních křesťanů. Hlavními pronásledovateli jsou režimy založené na komunistické ideologii či náboženském fundamentalismu, zvláště pak islámském.

Jako křesťané silně vnímáme, že trpí naše sestry a bratři, členové naší rodiny. Nemůžeme být lhostejní, ani nestačí náš soucit nebo náрек, protože by nebyl upřímný, kdybychom nevyužili prostředky pomoci, které máme. Proto vás upřímně prosíme o intenzivní modlitby za mír a ukončení utrpení křesťanů. Mají-li být ovšem naše modlitby účinné, je třeba, abychom k nim dodali naše křesťanské svědectví života a úsilí proměnit naši společnost evangeliem. Nebudeme-li jako národ žít podle Božích přikázání, ani my nemáme jistý současný mír a blahobyt. Také vás prosíme: Obracejte se na naše politiky s výzvami, aby se více angažovali pro spravedlnost a mír ve světě, pro lidská práva a pomoc trpícím. Ať nemají strach připojit se k sankcím vůči agresorům, ani když to bude znamenat omezení našich obchodů a od každého z nás to bude vyžadovat nějakou obět. Pro naši zemi od nich požadujte rozhodování v souladu s morálkou a zásadami Desatera Božích přikázání.

Každoročně prožíváme šestou neděli velikonoční jako Den modliteb za pronásledované křesťany, ale v této situaci se od nás čeká víc. Proto prosíme, abyste se zapojili do Dne půstu za mír na Blízkém východě, v afrických zemích a na Ukrajině, který vyhlášíme na pátek 31. října. V prvním listopadovém týdnu se účastněte dle svých možností také prosebných

adoračních pobožností a každý den v poledne se spojíme v modlitbě za mír alespoň krátkou modlitbou.

Těm, kteří přišli o domov, všechny majetek a trpí hladu, je nutné pomoci i našimi dary. Proto ve spolupráci s Charitou ČR vyhlášíme celonárodní sbírku na pomoc lidem v těchto zemích. Prosíme, abyste ukázali svou velkorysost.

Věříme, že nás Pán vyslyší, vždyť on slíbil, že vyslyší ty, kdo budou v jeho jménu společně prosit za jednu věc, na které se shodli podle Boží vůle.

Děkujeme všem, kteří se zapojí, a všem žehnáme.

Biskupové českých a moravských diecézí

ŠLOVA KARDINÁLA DUKY K 25. VÝROČÍ SVOBODY

Přestože se na 25. výročí návratu svobody a suverenity do naší vlasti, které si budeme v listopadu připomínat, dívají někteří lidé s určitými rozpaky, já patřím k těm, kdo za tento dějinný okamžik neustále děkují Bohu a všem, kdo se před totalitou nesehnuli. Po komunistickém puči v roce 1948 mnozí prorokovali komunismu jeden, maximálně dva roky. Přesto se ani po ménové reformě v roce 1953, která nebyla ničím jiným než státním bankrotem zapříčiněným politickým i hospodářským diletantismem, ani po řadě stávek a nepokojů komunismus nezhroutil. Jako každý jiný totalitní režim totiž věnoval veškeré úsilí holdování svým idolům, které mělo svádět masy obyvatelstva k neustálému nadšení. Tak frenetických oslav se nedostalo ani mužům 17. listopadu ani sv. Anežce České kanonizované roku 1989.

Byla to opravdová víra, co spojovalo Jana Pavla II., Ronalda Reagana a Margaret Thatcherovou, tedy jakýsi duchovní a politický motor demokratizace ve světě a zároveň opora pro nesehnuté, kteří nepodlehli totalitním lžím. Společný zápas o svobodu nakonec vyústil v to, že u nás téměř milión občanů, věřících i sympatizujících, mohl přivítat na Letenské pláni polského papeže Jana Pavla II. Nepochybuji o tom, že to byl zázrak, že to byl dar svobody, za který vděčíme Bohu a přímělu sv. Anežky, o které pověst vyprávěla, že její svatořečení bude znamenat návrat dobra do naší vlasti.

Jedinečné setkání křesťanské mládeže pořádané v roce 1990 komunitou Taizé, kdy mohlo naše hlavní město uvítat desetitisíce ideologií nepokřivených mladých lidí, bylo radostným potvrzením, že Evropa znovu začíná hovořit společnou řečí, že má jedno srdce a jednu duši. Letošní setkání mládeže organizované po čtvrtstoletí opět v Praze je příslibem do budoucna, že Evropa i dnes, kdy čelí novým nebezpečnostem, zůstane jednotná. Zajisté, že duch tohoto setkání bude jiný, ale věřím, že se neztratí vědomí odpovědnosti za dar svobody.

Můžeme se připojit ke slovům, která nám zanechal Václav Havel: „Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat...“

kardinál Dominik Duka OP

PODĚKOVÁNÍ SV. ANEŽKY - 1989/2014

V sobotu 15. listopadu 2014 se od 10.30 hodin koná v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha mše svatá, během níž budou lidé děkovat za 25 let svobody.

Bohoslužbu bude sloužit kardinál Pietro Parolin, vatikánský státní sekretář, který do Prahy přijíždí na pozvání kardinála Dominika Duky.

Předprogram slova a písní o sv. Anežce začíná ve svatovítské katedrále v 10.00 hodin. Od 12.00 hodin následuje přátelské setkání na Hradčanském náměstí, kde bude připomenuta atmosféra listopadu 1989.

- 9.30 – otevření katedrály pro poutníky
- 10.00 – program písní a slova o sv. Anežce České
- 10.30 – pontifikální mše sv. ke cti sv. Anežky České
- 12.00 – program na Hradčanském náměstí (pozdrav poutníkům z balkónu Arcibiskupského paláce, hudba a zpěv, svařené víno, koláče)

Otec kardinál nás všechny zve a nemáme to daleko. Přijďte?

13. LISTOPADU - SV. ANEŽKA ČESKÁ

Česká princezna Anežka Přemyslovna je naprosto mimořádným zjevem v duchovních i kulturních dějinách naší země. Narodila se roku 1211 jako nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I., její matkou byla Konstancie, dcera uherského krále Bély III. Když byly Anežce pouhé tři roky, byla poslána se svou starší sestrou Annou do polské Třebnice. Obě byly zasnoubeny synům slezského knížete Jindřicha Bradatého a svaté Hedviky, a proto byly poslány na vychování do tamního kláštera cisterciacek, který svatá Hedvika založila.

Za tři roky se však Anežka vrací domů, protože syn vévody, s nímž byla zasnoubena, zemřel. Po krátkém pobytu na Pražském hradě je poslána do kláštera premonstrátů v Doksanech, protože zdejší klášter byl vyhledáván jako centrum výchovy a vzdělání pro dívky z významných šlechtických rodů. Anežka zde zůstala asi rok a půl.

Ve svých osmi letech byla Anežka zasnoubena s Jindřichem, synem císaře Fridricha II. Byla proto poslána do Vídně,

aby zde byla vychována jako budoucí císařovna. Kníže Leopold VI., na jehož dvoře Anežka žila, však dosáhl zrušení jejího zasnoubení s Jindřichem, protože usiloval o sňatek Jindřicha a své dcery Markéty. Rozhořčený Přemysl Otakar I. vedl po jejím návratu domů neúspěšnou válečnou výpravu proti Rakousku. Roku 1228 dostala česká princezna první nabídku k sňatku od samého císaře Fridricha II., kterou císař zopakoval ještě v roce 1233. Avšak pověst císařovy povahy a Anežčino směřování k řeholnímu životu ji vedly k tomu, že Anežka proto poslala list papeži Řehoři IX., v němž prosí o jeho ochranu, aby se mohla zasvětit Kristu a odmítnout sňatek s císařem. Papež jí odpověděl listem, v němž jí přijal za svou duchovní dceru, a poslal jí četné dary. Kolem roku 1231 se Anežka rozhodla pro založení špitálu, kláštera Menších bratří a kláštera sester klarisek. Na to věnovala celé své královské věno. První sídlo špitálu bylo pravděpodobně v soukromém domě poblíž kostela svatého Haštala. Po dvou letech byl přemístěn ke kostelu svatého Petra Na Poříčí. Pečovali se zde nejen o nemocné, ale i o poutníky na cestách, lidi bez přístřeší, chudé či pronásledované. Brzy byl špitál rozšířen o budovy, které odkoupila královna Konstancie od německých rytířů u svatého Petra Na Poříčí. Roku 1237 na Anežčinu žádost povýšil papež Řehoř IX. bratrstvo pražského špitálu na samostatný řád křižovníků s řeholí svatého Augustina. Anežka již tehdy plánovala přenesení všech majetkových práv špitálu na nově založený řád. Byla si vědoma toho, že františkánská řehole vylučuje vlastnění majetku, a proto špitálnímu bratrstvu určuje řeholi svatého Augustina, která je v těchto ohledech mírnější. Špitál potřeboval dobré vedení a finanční zajištění. Prvním samostatným sídlem křižovníků byl kostel a špitál u svatého Petra Na Poříčí. Roku 1252 bylo přesunuto sídlo řádu křižovníků k Juditinu mostu na pravém břehu Vltavy, kde byl vystavěn nový špitál s kostelem svatého Františka. Anežka přidává do znaku řádu šesticípou červenou hvězdu. Tak se český řád křižovníků odlišil od jiných špitálních řádů. Působení svaté Anežky se však neomezovalo jen na špitál, ale současně

velice usilovala o založení kláštera sester klarisek. Už v roce 1233 na Anežčinu žádost papež Řehoř IX. rozhodl o vyslání pěti sester z Tridentu do Prahy. O rok později Anežka spolu s dalšími sedmi dívkami z českých šlechtických rodin vstoupila do řádu svaté Kláry. Vzápětí byla na přání papeže jmenována abatyší, ale titul odmítla a nechala si říkat „starší sestra“. Byla představenou podobným způsobem jako svatá Klára. Obě odmítaly být abatyší obdařenou mocí a společenskou prestiží. Chtěly v duchu pokory, tak jak to požaduje svatý František ve své řeholi, následovat chudého Krista, ale současně přijali odpovědnost za společenství sester, které jim bylo svěřeno.

Po vstupu Anežky mezi klarisky jí Klára napsala svůj první list. V něm svou novou spolusestru povzbuzuje k horlivému následování františkánského ideálu, zvláště chudoby. Anežčin klášter byl totiž prvním klášteřem klarisek za Alpami a Klára věděla, že bude příkladem pro další kláštery založené v této části Evropy. (Celkem se dochovaly čtyři listy svaté Kláry svaté Anežce.) Po obdržení listu od Kláry se před Anežkou otevřel náročný úkol. Měla proměnit kláštery sester a bratří v Praze na české Assisi. Lze tvrdit, že duch jejího kláštera byl duchu svatého Františka bližší než mnohé kláštery klarisek v Itálii.

Roku 1237 Anežka poslala papeži ke schválení znění řehole pro pražský klášter klarisek. Klára věděla, že ona sama u papeže neprosadí schválení nové řehole, která by skutečně vyjadřovala františkánské charisma chudých sester. Požádala o pomoc Anežku, která měla díky svému postavení, vzdělání i oblibě u papeže mnohem větší šanci než Klára. Ale papež Anežčin návrh odmítl. Souhlasil, aby sestry vedly přísný život, ale chtěl, aby základní potřeby sester byly zajištěny z majetku kláštera. Klára i Anežka však chtěly žít v naprosté chudobě a plně závislosti na Boží prozřetelnosti. (Text řehole, kterou Anežka sepsala se nedochoval, o jejím obsahu víme jen to, co vyplývá z odpovědi Řehoře IX.) Žádost o reformu řehole klarisek se v té době jevila jako neprůchodná, proto Anežka po vzoru svaté Kláry požádala pro své společenství o privilegium chudoby, které jí bylo uděleno 15. dubna 1238. Šlo o dovolení žít pouze z almužen, bez jakéhokoli trvalého hmotného zajištění. V úsilí o schválení nové řehole klarisek pokračovala Anežka i později. V roce 1243 žádala znovu o schválení svých řeholních pravidel, tentokrát papeže Inocence IV. Její žádost byla opět zamítnuta. Když se o deset let později (v roce 1253) Anežka dověděla, že Kláře byla její nová řehole schválena, požádala papeže o dovolení, aby tato řehole mohla být užívána i v jejím klášteře.

Vážnost Anežčina rozhodnutí pro chudobu se nejvíce projevila roku 1278, po smrti Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli. České království se dostalo do područí císaře Rudolfa Habsburského, u kterého si vyžádal správu země a poručnictví nad sedmiletým princem Václavem Ota Braniborský, syn Přemyslovy sestry Blaženy. Branibor využil své moci k neslýchanému útisku a plundrování českých zemí. Roku 1282 vypukl hladomor. Jen v Praze se mrtví počítali na tisíce. I klášter svaté Anežky zakoušel těžkou bídu. Anežka zemřela 2. března 1282. V době husitských válek byly její ostatky ukryty neznámo kam a dodnes nebyly nalezeny. Za blahosladenou byla Anežka Česká prohlášena v roce 1874. Teprve 700 let po její smrti ji papež Jan Pavel II. prohlásil za svatou. Stalo se tak 12. listopadu 1989 v Římě za účasti více než 8000 poutníků z Čech a Moravy. Pět dní po její kanonizaci se udál památný 17. listopad 1989, který znamenal pád totalitního režimu v Československu. Mnozí v tom vidí duchovní dar svaté Anežky.

Ludmila Pospíšilová

CO BUDE PO SMRTI?

Listopadový vítr rve listí ze stromů a skládá je jako žlutý koberec na hroby. Zасыpává stejně hroby ozdobené jako ty opuštěné. Ze žlutého koberce se tyčí pomníky se jmény. Mnohá ta jména jsou nám už neznámá. Mnohá těla, která leží pod pomníky, jsou už rozpadlá. Co zůstane z člověka po smrti? Člověk je jediný tvor, který si takovou otázku klade, jediný v celé přírodě, který ví, že umře. Co bude za smrtí, co bude po smrti? Je teď módní prohlašovat, že nic. Ale v přírodě kolem nás má všechno svůj smysl. To listí padá ze stromů, ale umírá proto, aby strom žil dál, aby mohl nasadit nové pupeny a z jara vyrašit nové svěží listy. Není to proces zániku

a smrti, co tu vidíme, je to změna života. V přírodě kolem nás nic nezaniká, vše se jen mění. Proto člověk pochopil, že když odpadne jeho tělo jako zvadlý list, strom jeho života také nezaniká, jen se mění, obnovuje.

Je to tak opravdu? Může o tom někdo podat důkaz? Byl jeden, který to tak hlásal. Ti, co s ním žili, tvrdili, že ho po jeho smrti viděli živého. Pravda, tohle se stalo před dvěma tisíci lety, ale dodnes jsou lidé a já a mnozí z vás se mezi ně radostně a vděčně počítáme, kteří věří, že tento Žijící i nás pozval do trvalého, věčného bytí, do věčného života. My, kteří jsme uvěřili v Krista jako ve věčně živého, my jsme se spolehli na jeho příslib: Kdo uvěří ve mne, bude žít i potom, až zemře tělesně. Tomuto věčně živému Pánu svěřujeme sebe i naše zemřelé.

Prosíme za ně, modlíme se za ně, aby se jich Boží dobrota ujala, od jejich chyb a nedostatků je očistila, aby byli podobni zmrtvýchvstalému Pánu.

ŠANCE NA PŘEŽITÍ

Život za smrtí, život na věky slibuje Pán Ježíš těm, kdo v něj uvěří. Jak tomu máme rozumět? Po druhé světové válce šel v Londýně po ulici katolický kněz. Najednou se k němu rozběhl neznámý muž a začal chvatně mluvit: „Pane faráři, musím vám povědět, co jsem zažil, když jsme osvobodili Řím. Váš papež si nás pozval na audienci. Když k nám mluvil o hrdinské smrti, neudržel jsem se a vykřikl jsem: „Před čtyřmi týdny mi syn, letec, shořel v sestřeleném letadle. Uvidím ho ještě?“ Papež se ke mně obrátil a řekl: „Synu vaše otázka je krátká, ale potřebuje delší odpověď. Zvu vás k sobě po audienci.“ A potom se mnou hodinu seděl a vysvětloval mi, co rozumí Bible pod slovem „věčný život“. „Bratři a sestry, když jsem před časem o tomhle četl, pomyslel jsem si, že by takovou audienci u papeže potřebovalo víc lidí, než jen ten tatínek - voják. Dnešní doba se k zemřelým mnohdy chová nelidsky, nedává jim žádnou šanci na přežití smrti. Nad umírajícím potřásáme rameny a říkáme: ten už nemá žádnou naději. Nad mrtvým říkáme: ten už má všechno za sebou. Bůh však se k zemřelým nechová nelidsky. Když člověk ztrácí svoje člověčenství, nabízí mu Bůh svůj život, svoje bytí, jako formu další existence. Bůh nabízí člověku vytržení z tohoto časoprostoru a další trvání v silokřivkách jeho tvůrčí energie, ve výhni jeho lásky. Ale pozor! Tento slib života v Bohu se netýká až budoucnosti, bytí za smrtí, nějakého záhrobí! Naše věčnost už je tu! Naše věčnost začíná teď, tady, kde žijeme. Je-li Bůh čirá výheň lásky, pak vrůstáme do této Boží věčnosti každým činem z lásky, každým dobrým skutkem, vším dobrým, co z lásky a v lásce děláme.

Kdo si zaživa zvykne libovat v ubližování druhým, v týrání jiných, v pomstychtivosti, ve zlu v jakékoli podobě, ten si tím volí formu své věčnosti: zlo.

Lidově se tomu říká peklo. Kdo se za živa vytrvale snaží o dobro, i když se mu to vždy nedaří; kdo cení dobro víc než zlo; kdo se raději zasměje, než zanádává; kdo mávne rukou a odpustí, místo aby se mstil; kdo se snaží žít v lásce, ten už si staví své nebe. Vidíte, nejsou to nějaké podivné manýry, o co se nám, křesťanům, zde hraje. Proto nebude náboženství v žádné lidské společnosti zbytečností, ale nade vše potřebným základem lidských vztahů. To nám kážou hroby těch, kteří nás předešli na věčnost.

NAPRAVME VŠE, DOKUD JE ČAS!

Víra nás učí, že duše, která není tak čistá od hříchů a trestů, že by mohla přijít rovnou do nebe, přijde po smrti člověka do očiště, kde trpí tak dlouho, až bude zaplacen poslední haléf. Tyto duše dojdou spásy, ale jako ohněm. Boží spravedlnost musí žádat dostiučinění, avšak Boží láska si přeje, abychom duším v očiště pomáhali. Boží spravedlnost je přísná. Zbožná sestra Františka z Pampelony ve svých viděních viděla často duše v očiště. Vypravuje, že zbožný biskup pro malou nedbalost ve svém úřadě musel devětapadesát let trpět v očiště. Jiný biskup, který byl tak štědrý, že mu všeobecně říkali almužník, trpěl pět let jen za to, že si přál biskupskou hodnost. Jeden kněz trpěl čtyřicet let za to, že jeho nedbalostí zemřelo několik osob bez svatých svátostí. Táž sestra viděla duše mnohých zbožných karmelitek, z nichž některé za života konalý i zázraky, ale trpěly v očiště již deset, dvacet, třicet, šedesát let a ještě nebyl nablízku

konec jejich utrpení. Jak můžeme duším v očistci pomáhat? Modlitbou; obětí mše svaté: Spasitelova nejsvětější krev hasí plameny očistce. Kdybychom věděli, kolik radosti a útěchy působí tato Oběť v očistcovém vězení, sotva bychom se odvážili vynechat některou mši svatou, na které jsme mohli být přítomni.

Církev nám podává z pokladu zásluh Pána Ježíše a svatých milosti, odpustky a přeje si, abychom tyto odpustky získali za duše v očistci. Šlechtné duše tak konají tzv. hrdinský skutek ve prospěch duší v očistci. Tímto skutkem dávají do rukou Panny Marie všechny svoje vlastní úkony zadostiučnění, které za života vykonají, jako i všechno, co bude po jejich smrti obětováno za ně, všechny mše svaté, odpustky, modlitby, dobré skutky, všeho toho se pro sebe zřikají a kladou do rukou Panny Marie, aby s tím naložila ve prospěch duší, kterým to ona bude chtít přivlastnit. Svátá Gertruda tak činila, a když umírala, zlý duch jí posměšně říká: „Jak jsi byla pyšná a krutá sama k sobě. Je snad větší pýcha, než když někdo platí cizí dluhy a svoje nezaplatí? Odpykáš svou pýchu, budeš hořet v očistci a já se budu tvé pošetilosti smát.“ Ale v tom se jí ukázal Pán Ježíš, těšil ji a řekl: „Abys věděla, jak milá je mi tvá láska, kterou jsi prokázala ubohým duším v očistci, odpouštím ti v tomto okamžiku všechny tresty, které bys měla trpět v očistci. A poněvadž jsem ti slíbil, že ti stonásobně odměním vše, tedy rozmnožím bohatě tvoji slávu, a to pro lásku, s jakou jsi obětovala všechny svoje úkony na zadostiučnění mým milým duším v očistci.“

Zemřel šlechtic, otec jedné novicky, příbuzní prosili řeholní rodinu, aby se za jeho duši modlila. Svátá Markéta Marie Alacoque byla právě novicmistrovou a horlivě se modlila za toho zemřelého. O několik dní později prosila dcera zemřelého znova o modlitbu. Svěťice však odpověděla: „Nermutte se! Váš otec nám může svými modlitbami pomoci, nepotřebuje již naše modlitby.“ K tomu ještě dodala: „Zeptejte se své matky, jaký hodnotný čin vykonal váš otec před svou smrtí. Tento dobrý skutek způsobil, že božský Soudce mu byl milosrdný.“

Dlouhou dobu se dcera nedověděla, jaký to byl dobrý skutek. Teprve když matka přišla do kláštera k slavnosti slibů, vypravovala: „Když mého manžela zaopatřovali, přišli lidé, kteří doprovázeli Svátost oltářní, až do světnice umírajícího. Mezi nimi byl také jistý řezník, který se skromně skryl v koutku světnice. Nemocný uviděl řezníka, zavolal ho laskavě, podal mu přátelsky ruku a prosil ho s pokorou u šlechticů nezvyklou za odpuštění; před nějakým časem ho totiž urazil několika hrubými slovy.“ Z toho dcera poznala, že svěťice mluvila pravdu, a těšila se z blaženosti svého otce.

Bůh je spravedlivý. Když se jednou svátá Markéta modlila za dvě osoby vznešeného stavu, bylo jí zjeveno, že jedna z nich ještě několik let bude trpět v očistci, třebaže bylo za ni obětováno mnoho mší svatých. Proč ty mše svaté a modlitby nic nepomáhaly té zemřelé osobě? Za živa z nedostatku lásky poškodila několik rodin svých poddaných. Tito lidé teď byli tak chudí, že neměli, co by obětovali za blaho svých zemřelých. Proto Bůh ve své spravedlnosti všechny modlitby a mše svaté, které byly obětovány za onu bohatou paní, udělil těm chudým zemřelým.

ÚČINNÉ PROSTŘEDKY

Naše moderní doba nám nabízí nejenom mnoho technických vymožeností, ale také léky proti nemocem, na které dříve lidé umírali. Proti smutku a duševní bolesti však nikdo žádné nevyalezl. Určité prostředky mohou tyto potíže jenom utlumit nebo oddálit. Přesto existuje možnost jejich léčení, ale takové přípravky nám neprodají v žádné lékárně. Je to komunikace s ostatními lidmi, pozorné naslouchání a vcítění do dané situace. Nejtěžší aplikace těchto prostředků je u nejbližších rodinných příslušníků či přátel. Vždycky musíme velmi pečlivě dbát na volbu slov. Stačí jedině a můžeme bolest ještě prohloubit. Nikdy bychom se neměli při poskytování útěchy uchýlit k frázi, že jiní lidé jsou na tom hůř. Většina z nás při prožívání těžkostí myslí především na nalezení řešení nebo alespoň morální podporu ostatních. Problémy ve vztazích bychom si měli umět také v klidu vyříkat. Někdy to chce delší přípravu, abychom jednali skutečně rozumně. Když se to však podaří, pocítí úlevu obě strany. Dnes si chtějí mnozí

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 17:00 **sv. Gabriel**
Pátek: 17:00 **sv. Gabriel**
Pátek 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ÚŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 12:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.11. sobota Slavnost Všech svatých
- 2.11. neděle Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, mše sv. na Malvazinkách od 15 hod.
- 4.11. úterý sv. Karel Boromejský
- 5.11. středa sv. Zachariáš a Alžběta
- 9.11. neděle Svátek posvěcení Lateránské baziliky
- 10.11. pondělí Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
- 11.11. úterý Památka sv. Martina
- 12.11. středa Památka sv. Josafat, biskupa a mučedníka
- 13.11. čtvrtek Svátek sv. Anežky České, panny
- 17.11. pondělí Památka sv. Alžběta Uherská, řeholnice
- 18.11. úterý Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla
- 21.11. pátek Památka Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě
- 22.11. sobota Památka sv. Cecílie, panny a mučednice, od 15 hod. Farní odpoledne na faře
- 23.11. neděle Slavnost Ježíše Krista Krále
- 24.11. pondělí Památka sv. Ondřeje Dung-Lac a druhů
- 25.11. úterý Památka sv. Kateřiny
- 30.11. neděle Svátek sv. Ondřeje, apoštola, 1. neděle adventní

POZVÁNKA NA ADVENTNÍ VYRÁBĚNÍ

Zveme všechny děti, které rády tvoří, na tradiční adventní vyrábění ve prospěch činnosti Misijní banky ubožáků. Sejdeme se na první adventní neděli 30. 11. 2014 ve 14.30 h. Setkání začne povídáním manželů Baldínských o tom, co se za rok událo v misijní oblasti Kamsamba. Pokračovat budeme ve farním sále vytvářením drobných dárkových předmětů a přáníček, které pak bude možné zakoupit po nedělních mších svatých na 2. a 3. adventní neděli. Předpokládáný konec je v 17.30.

Dětem se bude hodit větší tričko nebo zástěra proti uspinění a chuť ke tvoření. Pít a něco malého na posílení bude zajištěno. Děkujeme otci Jerzemu, který bude dětem k dispozici pro přijetí svátosti smíření. Těšíme se a přijďte v hojném počtu, ať nám jde práce od ruky.

Gabriela Suchlová

VELKÉ ŽENY BIBLE U SV. MIKULÁŠE

V sobotu 8. listopadu 2014 od 18.00 se koná v malostranském kostele sv. Mikuláše biblické zastavení s duchovní hudbou „Velké ženy Bible“. Při této bohoslužbě slova si za pomoci oratorních árií kantát skladatelů jako jsou G. Ph. Telemann, G. F. Händel či A. Vivaldi připomeneme některé *velké ženské biblické postavy*.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, P. S. Příbyl, P. J. Gerndt, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 500 ks **neprodejně**